

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การศึกษาเป็นปัจจัยสำคัญในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ เป็นรากฐาน และเป็นเครื่องมือในการสร้างความเจริญก้าวหน้าทางเศรษฐกิจ การเมือง สังคมและการแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ตลอดจนการพัฒนาคุณภาพชีวิต โรงเรียนเป็นหน่วยงานทางการศึกษาพื้นฐานที่สำคัญที่สุดในการปฏิบัตินโยบายการศึกษา มีหน้าที่หลักคือ จัดการเรียนการสอนแก่นักเรียนให้บรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้ในหลักสูตร เช่น มีความรู้ มีคุณสมบัติ มีสุขภาพแข็งแรง มีความสามารถพื้นฐานในการดำรงชีวิต มีชีวิตที่สงบสุข และเป็นสมาชิกที่ดีของชุมชน และของชาติ (กรมมัธยมศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ และกีฬาลาว ก, 2553, หน้า 18)

ปีการศึกษา 2551 – 2552 ประเทศลาวได้ปฏิรูประบบการศึกษาแห่งชาติ โดยเริ่มจากการศึกษาขั้นพื้นฐานเช่นจากเดิม 11 ปี (5 + 3 + 3) มาเป็น 12 ปี (5 + 4 + 3) การปฏิรูประบบการศึกษาแห่งชาติ เป็นก้าวเดินอีกขั้นของการปรับปรุงคุณภาพการศึกษาของชาติ ให้ขยับเข้าใกล้ประเทศในภูมิภาค และในโลก ปัจจุบันนวัตกรรมด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีได้รับการพัฒนาแบบก้าวกระโดด ในยุคสังคมที่ไร้พรมแดนและมีการเชื่อมโยงกับสังคมโลกอย่างสอดคล้อง กองประชุมใหญ่ครั้งที่ 8 ของพรรคประชาชนปฏิวัติลาวเน้นให้ตระหนัก สองหน้าที่ยุทธศาสตร์สร้างพื้นฐานและเงื่อนไขในการพัฒนาให้ประเทศลาวพ้นจากการเป็นประเทศด้อยพัฒนา พ.ศ. 2563 รัฐบาลลาวถือเอาการศึกษาเป็นเครื่องมือของการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์เพื่อพัฒนาชาติ เอาการศึกษาเป็นปัจจัยพื้นฐานสำหรับการพัฒนาอย่างยั่งยืน จากการปฏิรูประบบการศึกษาแห่งชาติ รัฐบาลลาว โดยเฉพาะกระทรวงศึกษาธิการและกีฬาลาวต้องเผชิญกับปัญหาใหม่นั้นก็คือ ไปให้ถึงจุดหมายของการปฏิรูป อาทิ พัฒนาการการศึกษาเพื่อพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ ให้สามารถตอบสนองความต้องการด้านอุตสาหกรรมทันสมัย ทั้งเป็นปัจจัยในการพัฒนาแบบยั่งยืน ปฏิรูปการศึกษาของชาติอย่างมีเอกลักษณ์ มีความสมบูรณ์เชิงวิทยาศาสตร์ทันสมัย และเข้าใกล้มาตรฐานสากล สร้างคนลาวให้ได้รับการพัฒนารอบด้าน “ เป็นพลเมืองดี มีการศึกษา มีความรู้ความสามารถ มีวิชาชีพ มีแนวคิดสร้างสรรค์ มีความกระตือรือร้นในการพัฒนาตนเองและประเทศชาติ มีสุขภาพแข็งแรง มีคุณสมบัติศีลธรรมและซื่อสัตย์บริสุทธิ์ ” (สมกค มังหน่อเมฆ, 2551, หน้า 11)

ในกระบวนการปฏิรูประบบการศึกษาสามัญนั้น กระทรวงศึกษาธิการและกีฬาลาว ได้มีการปฏิรูปหลักสูตรและตำราเรียน ปรับปรุงและพัฒนาขีดความสามารถของครูผู้สอน ผู้บริหาร

โรงเรียนขยายโอกาสการเข้าเรียน และจากนั้นจะดำเนินการปฏิรูประบบการศึกษาขั้นสูง และมหาวิทยาลัย ใน พ.ศ. 2554-2555 ดังนั้น จำเป็นต้องมีการฝึกอบรมครูและบุคลากรเพื่อไปกำกับดูแลช่วยเหลือ และร่วมมือกับครูในการจัดการเรียนการสอนเพื่อรับประกันประสิทธิภาพ และประสิทธิผล การพัฒนาคุณภาพการศึกษาของชาติต้องได้ดำเนินการด้วยหลายวิธีและหนึ่งในวิธีนั้นคือ การนิเทศการศึกษา (กรมมัธยมศึกษา กระทรวงศึกษาธิการและกีฬา, 2553 ข, หน้า 44)

อย่างไรก็ตามสภาพการจัดการเรียนการสอนในโรงเรียนมัธยมศึกษายังขาดคุณภาพ ไม่บรรลุตามเป้าหมาย โรงเรียนบางแห่งมีอุปกรณ์การสอน มีห้องทดลองและเครื่องมือการทดลอง ที่ได้รับการช่วยเหลือจากต่างประเทศ แต่ขาดการดูแลรักษา เพราะครูไม่รู้วิธีการใช้ห้องทดลอง ไม่มีการอบรมการนำใช้สื่อและนำใช้ห้องทดลอง ครูผู้สอนจำนวนไม่น้อยยังขาดความเอาใจใส่ในการสอนด้วยการปฏิบัติจริง ผลการวิจัยเกี่ยวกับ “ปัญหาการเรียนการสอนแบบเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ” พบว่า ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนดังกล่าวสำหรับผู้บริหารโรงเรียน อาจารย์ในสถาบันสร้างครูยังไม่ถูกต้องสอดคล้องกับความจริง ครูผู้สอนยังถือเอาตำราเรียนเป็นศูนย์กลาง การปฏิบัติกิจกรรมการเรียนการสอนยังไม่เน้นพัฒนาการด้านสมองของนักเรียน (กรมสถิติ กระทรวงศึกษาธิการและกีฬา, 2552, หน้า 14, 16, 19)

การนิเทศการศึกษาเป็นการแนะนำช่วยเหลือสนับสนุนและส่งเสริมครูอาจารย์ ด้านวิชาการ โดย ศึกษานิเทศก์ (กรมมัธยมศึกษา กระทรวงศึกษาธิการและกีฬา, 2553 ก, หน้า 19) ซึ่งสอดคล้องกับความหมายของการนิเทศการศึกษาที่ว่า เป็นการช่วยเหลือบุคลากรทางการศึกษาโดยเฉพาะครูผู้สอนให้สามารถพัฒนาหลักสูตร การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน และกิจกรรมต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับการพัฒนานักเรียนอย่างมีประสิทธิภาพ และประสิทธิผล บรรลุวัตถุประสงค์ของโรงเรียนและหลักสูตร (สิทธิพร นิยมศรีสมศักดิ์, 2546, หน้า 11) กระบวนการนิเทศการศึกษาเป็นกระบวนการให้บริการในด้านการเรียนการสอนแก่กลุ่มโรงเรียนและโรงเรียนโดยตรง การนิเทศการศึกษาเป็นกระบวนการที่ปฏิบัติกันมาช้านาน ดังที่ ชารี มณีศรี (2521, หน้า 8) กล่าวว่า การนิเทศระยะแรกมีลักษณะเป็นการสั่งการ ควบคุม ตรวจสอบแล้วค่อยเปลี่ยนแปลงมาเป็นการเสนอแนะช่วยเหลือส่งเสริมและร่วมมือกันระหว่างศึกษานิเทศก์กับครูในการปรับปรุงการเรียนการสอน การนิเทศการศึกษามีความจำเป็นแก่การดำเนินการด้านการศึกษาให้มีประสิทธิภาพ และมีบทบาทสำคัญในการปรับปรุงการเรียนการสอนของครู ช่วยครูให้เข้าใจและติดตามการเปลี่ยนแปลงทางด้านเทคโนโลยีการศึกษา ภาระงานของผู้นิเทศ หรือผู้บริหารคือ สร้างความมั่นใจให้กับผู้สอนในการเปลี่ยนวิธีสอนด้วยการปรับเปลี่ยนความเชื่อและค่านิยมในการสอน ที่ถูกต้อง แล้วพฤติกรรมการสอนจะเปลี่ยนแปลงตามค่านิยมและความเชื่อ ซึ่งเป็นหลักการเดียวกับ ยุทธศาสตร์การนิเทศงานเพื่อการเปลี่ยนแปลง หรือ ยุทธศาสตร์ในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์

(สิทธิพร นิยมศรีสมศักดิ์, 2546, หน้า 6-7)

หน่วยงานนิเทศการศึกษาของประเทศลาวก่อตั้งขึ้นเพื่อแก้ปัญหา 1) การพัฒนาหลักสูตร 2) สภาพการปฏิบัติการสอนของครู 3) การผลิตและการนำใช้สื่อการเรียนการสอน 4) การวัดและประเมินผลการเรียนการสอนที่ยังไม่ชัดเจนส่งผลให้ผลสำเร็จทางการเรียนของนักเรียนต่ำ ดังนั้นกรมมัธยมศึกษากระทรวงศึกษาธิการและกีฬา จึงได้เสนอสร้างระบบการนิเทศ และได้รับอนุมัติวันที่ 14 ธันวาคม 2537 ซึ่งได้ดำเนินงานในชั้นประถมศึกษาปี 2538 และชั้นมัธยมศึกษาปี 2539 (กรมมัธยมศึกษา กระทรวงศึกษาธิการและกีฬาลาว ข, 2553, หน้า 44-45)

ปัจจุบันมีศึกษานิเทศก์มัธยมศึกษา ใน 17 แขวงมีจำนวน 374 คน ทำหน้าที่ช่วยเหลือผู้อำนวยการ โรงเรียนและครูผู้สอนเพื่อส่งเสริมความสามารถในด้านการบริหารจัดการและวิชาการ ดังนั้น เพื่อเป็นการแก้ปัญหการสอนที่ไม่มีประสิทธิภาพหรือเพิ่มประสิทธิภาพการสอนของครูผู้สอนและการจัดการของผู้บริหารโรงเรียนให้สูงขึ้น แนวทางหนึ่งก็คือ กระบวนการนิเทศการศึกษา ทั้งนี้เนื่องจากครูผู้สอนระดับมัธยมศึกษาของประเทศลาว ยังจำเป็นที่จะต้องได้รับการนิเทศการศึกษาเพื่อช่วยให้กำลังใจ สร้างความกระตือรือร้นในการพัฒนาการสอนและพัฒนาโรงเรียนให้กลายเป็นโรงเรียนคุณภาพ เพราะที่ผ่านมาคุณภาพการศึกษายังต่ำเมื่อเทียบกับประเทศอื่น ๆ ในโลก ไม่สามารถตอบสนองความต้องการของสังคม ของตลาดแรงงาน (กระทรวงศึกษาธิการและกีฬา, 2552, หน้า 20) ดังนั้น การนิเทศการศึกษาจึงมีบทบาทสำคัญในการพัฒนาคุณภาพการศึกษาซึ่งเป็นกระบวนการสนับสนุนช่วยเหลือส่งเสริมครูผู้สอนตามหลักวิชาชีพครู พัฒนาวิธีการสอนแบบเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ พัฒนาการผลิต และนำใช้สื่อการเรียนการสอน เพื่อผลสำเร็จที่ดีของนักเรียนดังที่กล่าวมาแล้ว

การปฏิบัติงานที่ผ่านมาพบว่า ศึกษานิเทศก์จำนวนหนึ่งยังขาดประสบการณ์ในการนิเทศเทคนิคการนิเทศยังไม่สูงทำให้ การช่วยเหลือครู โดยตรง การพัฒนาทักษะการทำงานกลุ่ม การเสริมสร้างประสบการณ์ทางวิชาชีพ การพัฒนาหลักสูตรและการวิจัยเชิงปฏิบัติการในชั้นเรียน ไม่ประสบผลสำเร็จเท่าที่ควร ส่งผลให้คุณภาพการเรียนของนักเรียนต่ำ (กระทรวงศึกษาธิการและกีฬา, 2552, หน้า 20) จากสภาพและปัญหาดังกล่าว ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาสภาพ ปัญหา และแนวทางพัฒนาการนิเทศการศึกษาของศึกษานิเทศก์ในโรงเรียนมัธยมศึกษาของสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว เพื่อให้ทราบถึงสภาพ ปัญหาของการนิเทศ และสามารถหาแนวทางที่จะนำไปพัฒนาการนิเทศการศึกษาของประเทศลาวอย่างมีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผล

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพการนิเทศการศึกษาของศึกษานิเทศก์ในโรงเรียนมัธยมศึกษา

ของสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว

2. เพื่อเปรียบเทียบสภาพการนิเทศการศึกษาของศึกษานิเทศก์ในโรงเรียนมัธยมศึกษาของสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว โดยจำแนกตาม เพศ วุฒิการศึกษา ประสบการณ์ทำงาน และภูมิภาคของประเทศ

3. เพื่อศึกษาปัญหาของการนิเทศการศึกษาของศึกษานิเทศก์ในโรงเรียนมัธยมศึกษาของสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว

4. เพื่อเปรียบเทียบปัญหาของการนิเทศการศึกษาของศึกษานิเทศก์ในโรงเรียนมัธยมศึกษาของสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว โดยจำแนกตาม เพศ วุฒิการศึกษา ประสบการณ์ทำงาน และภูมิภาคของประเทศ

5. เพื่อศึกษาแนวทางพัฒนาการนิเทศการศึกษาของศึกษานิเทศก์ในโรงเรียนมัธยมศึกษาของสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว

ความสำคัญของการวิจัย

ผลการศึกษาวิจัยครั้งนี้ เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาการนิเทศการศึกษา ซึ่งจะช่วยพัฒนาคุณภาพการศึกษาของลาวให้ดีขึ้นดังนี้

1. เป็นข้อมูลสำหรับผู้บริหารการศึกษาของสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ในการกำหนดแนวทางเพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษาให้สูงขึ้น
2. เป็นข้อมูลพื้นฐานสำหรับการปรับปรุงและพัฒนาการนิเทศการศึกษาของสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ให้มีประสิทธิภาพ และประสิทธิผลยิ่งขึ้น
3. เป็นแนวทางในการพัฒนาการนิเทศการศึกษาอย่างมีทิศทางและสอดคล้องกับความต้องการปัจจุบันซึ่งมีการปฏิรูประบบการศึกษาของสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว
4. เป็นเครื่องมือสำคัญสำหรับศึกษานิเทศก์ ในการพัฒนาเทคนิคการนิเทศการศึกษา

คำถามการวิจัย

1. สภาพการนิเทศการศึกษาของศึกษานิเทศก์ในโรงเรียนมัธยมศึกษาของสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว อยู่ในระดับใด
2. สภาพการนิเทศการศึกษาของศึกษานิเทศก์ในโรงเรียนมัธยมศึกษาของสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาวโดยจำแนกตาม เพศ วุฒิการศึกษา ประสบการณ์ทำงาน และภูมิภาคของประเทศแตกต่างกันหรือไม่
3. ปัญหาการนิเทศการศึกษาของศึกษานิเทศก์ในโรงเรียนมัธยมศึกษาของสาธารณรัฐ

ประชาธิปไตยประชาชนลาว อยู่ในระดับใด

4. ปัญหาการนิเทศการศึกษาของศึกษานิเทศก์ในโรงเรียนมัธยมศึกษาของสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาวโดยจำแนกตาม เพศ วุฒิการศึกษา ประสบการณ์ทำงาน และภูมิภาคของประเทศแตกต่างกันหรือไม่

5. แนวทางพัฒนาการนิเทศการศึกษาของศึกษานิเทศก์ในโรงเรียนมัธยมศึกษาของสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาวเป็นอย่างไร

สมมติฐานการวิจัย

1. สภาพการนิเทศการศึกษาของศึกษานิเทศก์ในโรงเรียนมัธยมศึกษาของสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว จำแนกตาม เพศ วุฒิการศึกษา ประสบการณ์ทำงาน และภูมิภาคของประเทศแตกต่างกัน

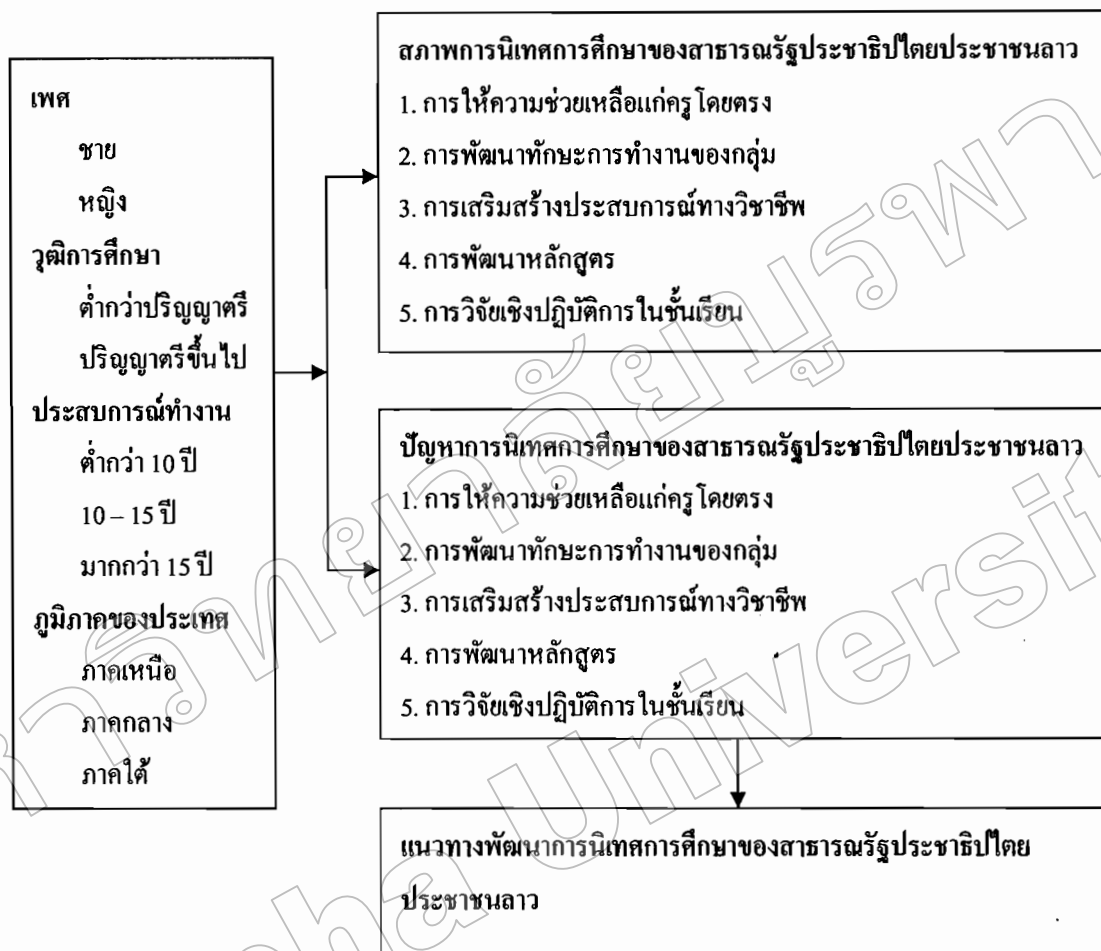
2. ปัญหาของการนิเทศการศึกษาของศึกษานิเทศก์ในโรงเรียนมัธยมศึกษาของสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว จำแนกตาม เพศ วุฒิการศึกษา ประสบการณ์ทำงาน และภูมิภาคของประเทศ แตกต่างกัน

กรอบความคิดการวิจัย

การวิจัยนี้ มุ่งศึกษาสภาพ ปัญหา และแนวทางพัฒนาการนิเทศการศึกษาของศึกษานิเทศก์ในโรงเรียนมัธยมศึกษาของสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาวโดยอาศัยแนวคิดของกลิคแมน (Glickman, Gordon, Rose – Gordon, 2004, p. 321) เกี่ยวกับการนิเทศการศึกษา ซึ่งประกอบด้วย 1) การให้ความช่วยเหลือแก่ครูโดยตรง (Direct Assistance) 2) การพัฒนาทักษะการทำงานของกลุ่ม (Group Development) 3) การเสริมสร้างประสบการณ์ทางวิชาชีพ (Professional Development) 4) การพัฒนาหลักสูตร (Curriculum Development) และ 5) การวิจัยเชิงปฏิบัติการในชั้นเรียน (Action Research) ดังภาพที่ 1

ตัวแปรต้น

ตัวแปรตาม

ภาพที่ 1 กรอบความคิดในการวิจัย

ขอบเขตของการวิจัย

1. **ขอบเขตด้านเนื้อหา** การวิจัยครั้งนี้ มุ่งศึกษาสภาพ ปัญหา และแนวทางการนิเทศ การศึกษาของศึกษานิเทศก์ในโรงเรียนมัธยมศึกษาของสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว โดยอาศัยแนวคิดของ กลิคแมน (Glickman, Gordon, Rose – Gordon, 2004, p. 321) เกี่ยวกับการนิเทศ ซึ่งประกอบด้วย การให้ความช่วยเหลือแก่ครูโดยตรง การพัฒนาทักษะการทำงานกลุ่ม การเสริมสร้างประสบการณ์ทางวิชาชีพ การพัฒนาหลักสูตรและการวิจัยเชิงปฏิบัติการในชั้นเรียน

2. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

2.1 **ประชากร** ได้แก่ศึกษานิเทศก์มัธยมศึกษาของสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว จาก 17 ศูนย์ศึกษานิเทศก์ ที่ประจำอยู่ 17 แขวง จำนวน 374 คน

2.2 **กลุ่มตัวอย่าง** ได้แก่ศึกษานิเทศก์มัธยมศึกษาของสาธารณรัฐประชาธิปไตย

ประชาชนลาว โดยกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างตามตาราง เกรจซีและมอร์แกน (Krejcie & Morgan, 1979, pp. 607 – 610) โดยสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratifies Sampling Random) จาก 3 ภาคของประเทศ คือ ภาคเหนือ ภาคกลางและภาคใต้ ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 278 คน

2.3 ผู้ให้ข้อมูลหลัก ได้แก่เป็นผู้เชี่ยวชาญด้านการนิเทศการศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษาของสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว จำนวน 10 คน ซึ่งเป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถ มีประสบการณ์ด้านการนิเทศในโรงเรียนมัธยมศึกษาอย่างน้อย 10 ปี หรือ มีประสบการณ์ในการเป็นวิทยากรอบรมศึกษานิเทศก์ระดับมัธยมศึกษาอย่างน้อย 5 ปีและมีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาตรี หรือเทียบเท่าขึ้นไป

3.ตัวแปรที่ศึกษา

3.1 ตัวแปรต้น

3.1.1 เพศ

3.1.1.1 ชาย

3.1.1.2 หญิง

3.1.2 วุฒิการศึกษา

3.1.2.1 ต่ำกว่าปริญญาตรี

3.1.2.2 ปริญญาตรีขึ้นไป

3.1.3 ประสบการณ์ทำงาน

3.1.3.1 ต่ำกว่า 10 ปี

3.1.3.2 10 - 15 ปี

3.1.3.3 มากกว่า 15 ปี

3.1.4 ภูมิภาคของประเทศ

3.1.4.1 ภาคเหนือ

3.1.4.2 ภาคกลาง

3.1.4.3 ภาคใต้

3.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ สภาพ ปัญหาและแนวทางพัฒนาการนิเทศการศึกษาของศึกษานิเทศก์ในโรงเรียนมัธยมศึกษาของสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว 5 ด้าน

3.2.1 การให้ความช่วยเหลือแก่ครูโดยตรง

3.2.2 การพัฒนาทักษะการทำงานของกลุ่ม

3.2.3 การเสริมสร้างประสบการณ์ทางวิชาชีพ

3.2.4 การพัฒนาหลักสูตร

3.2.5 การวิจัยเชิงปฏิบัติการในชั้นเรียน

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. สภาพการนิเทศการศึกษา หมายถึงการปฏิบัติการนิเทศการศึกษาของศึกษานิเทศก์ ในโรงเรียนมัธยมศึกษาของสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว หรือสภาพการณ์ที่เป็นอยู่ ปัจจุบันในการแนะนำ ส่งเสริม ช่วยเหลือ สนับสนุนและร่วมมือกับครูผู้สอนด้านวิชาการ ของศึกษานิเทศก์

1.1 การให้ความช่วยเหลือแก่ครูโดยตรง หมายถึงการส่งเสริม สนับสนุนให้ผู้รับการนิเทศสามารถจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ให้สอดคล้องเหมาะสมกับผู้เรียนประกอบด้วยการวางแผนช่วยเหลือ การเข้าไปมีส่วนร่วมกับครูเพื่อช่วยเหลือ วางแผนประชุมตรวจสอบ ความช่วยเหลือร่วมกับครู ประชุมวิเคราะห์ผลการช่วยเหลือร่วมกับครู ประชุมวิเคราะห์ กระบวนการช่วยเหลือครูทุกคนทุกชั้นตอนและให้มีการนิเทศแบบเพื่อนช่วยเพื่อน

1.2 การพัฒนาทักษะการทำงานของกลุ่ม หมายถึงการปฏิบัติงานที่เน้นการสร้าง หรือพัฒนากลุ่ม ด้วยการสร้างวินัยการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ภายในทีมงาน การกำหนดปัญหาและ เป้าหมายการแก้ไขปัญหาร่วมกัน การวางแผนดำเนินการแก้ปัญหาของทีมงาน การสร้างแรงจูงใจ การเสริมแรงและสร้างขวัญกำลังใจและการพัฒนาศักยภาพในการแสวงหาความรู้และ ประสบการณ์

1.3 การเสริมสร้างประสบการณ์ทางวิชาชีพ หมายถึงการส่งเสริม สนับสนุนผู้รับการนิเทศให้มีความรู้ในวิชาชีพครู มีความคิดสร้างสรรค์ มีคุณธรรม และจริยธรรม มีความสามารถในการสอนทั้งทางตรงและทางอ้อมเช่น จัดการเรียนรู้เป็นรายบุคคล การจัดการเรียนรู้โดยใช้ เทคโนโลยี การจัดการเรียนรู้แบบเน้นประสบการณ์ การจัดการเรียนรู้แบบเน้นปฏิสัมพันธ์ การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือและการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ ประกอบด้วยการสำรวจความต้องการ และจำเป็นในการพัฒนาครูด้านการจัดการเรียนการสอน การพัฒนาความสามารถด้านการสอน ให้สามารถจัดกิจกรรมโดยใช้เทคนิควิธีการเรียนรู้แบบเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ การจัดสัมมนา ผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ การพัฒนาคุณธรรม จริยธรรมตามมาตรฐานวิชาชีพครู

1.4 การพัฒนาหลักสูตรหมายถึง การมีส่วนร่วมของผู้นิเทศ และผู้รับการนิเทศ ในการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา ประกอบด้วยการเตรียมความพร้อมของสถานศึกษา การวางแผน ดำเนินการใช้หลักสูตร การบริหารหลักสูตร การนิเทศกำกับติดตามประเมินผล สรุปผลการดำเนินการปรับปรุงพัฒนาการบริหารจัดการหลักสูตร

1.5 การวิจัยเชิงปฏิบัติการในชั้นเรียนหมายถึง การส่งเสริม สนับสนุนให้ผู้รับ

การนิเทศสามารถแก้ปัญหาการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน โดยใช้การวิจัยซึ่งประกอบด้วย การกำหนดปัญหา หรือเป้าหมายการวิจัย การกำหนดระเบียบวิธีวิจัย การรวบรวมข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูลและการสรุปเขียนรายงานการวิจัย

2. ปัญหาการนิเทศการศึกษา หมายถึง อุปสรรคหรือ ข้อขัดข้องที่เกิดขึ้นในการปฏิบัติ การนิเทศตามการรับรู้ของศึกษานิเทศก์ใน โรงเรียนมัธยมศึกษาของสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาวใน 5 ด้าน ได้แก่ การให้ความช่วยเหลือแก่ครูโดยตรง การพัฒนาทักษะการทำงาน กลุ่ม การเสริมสร้างประสบการณ์ทางวิชาชีพ การพัฒนาหลักสูตรและการวิจัยเชิงปฏิบัติการ ในชั้นเรียน

3. แนวทางพัฒนาการนิเทศการศึกษา หมายถึง ข้อเสนอในการพัฒนาการปฏิบัติ การนิเทศการศึกษาของศึกษานิเทศก์มัธยมศึกษาของสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ใน 5 ด้าน

4. ศูนย์ศึกษานิเทศก์ คือ หน่วยปฏิบัติงานการนิเทศการศึกษาของศึกษานิเทศก์ สำหรับการศึกษาระดับต่าง ๆ ของสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว

5. ศึกษานิเทศก์ หมายถึง ผู้ที่ได้รับการแต่งตั้งให้มารับผิดชอบในการนิเทศ การศึกษาของสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว

6. วุฒิการศึกษา หมายถึง ระดับการศึกษาสูงสุดของศึกษานิเทศก์ของสาธารณรัฐ ประชาธิปไตยประชาชนลาวในปัจจุบัน มีระดับต่ำกว่าปริญญาตรี และปริญญาตรีขึ้นไป ซึ่งสำเร็จการศึกษาจากมหาวิทยาลัย หรือสถาบันการศึกษาต่าง ๆ

6.1 ต่ำกว่าปริญญาตรี หมายถึง วุฒิปัตร์ที่ศึกษานิเทศก์ได้รับในระดับอนุปริญญา หรือเทียบเท่า หรือต่ำกว่า

6.2 ปริญญาตรีขึ้นไป หมายถึง วุฒิปัตร์ที่ศึกษานิเทศก์ได้รับในระดับปริญญาตรี หรือสูงกว่าปริญญาตรี

7. ประสบการณ์ทำงาน หมายถึงระยะเวลาในการปฏิบัติงานด้านการสอนเริ่มตั้งแต่ เข้ามาปฏิบัติงานในด้านสอนจนถึงระยะเวลาปัจจุบันของศึกษานิเทศก์ของสาธารณรัฐ ประชาธิปไตยประชาชนลาว แบ่งเป็น 3 ช่วง ดังนี้

7.1 ต่ำกว่า 10 ปี หมายถึง ระยะเวลาในการปฏิบัติการสอนของศึกษานิเทศก์ผ่าน มา ต่ำกว่า 10 ปี

7.2 10 - 15 ปี หมายถึง ระยะเวลาในการปฏิบัติการสอนของศึกษานิเทศก์ ผ่านมา อยู่ระหว่าง 10 – 15 ปี

7.3 มากกว่า 15 ปี หมายถึง ระยะเวลาในการปฏิบัติการสอนของศึกษานิเทศก์ผ่าน มา

มากกว่า 15 ปี

8. ภูมิภาคของประเทศ หมายถึงเขตพื้นที่การศึกษาซึ่งแบ่งตามภูมิภาคของ
สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ซึ่งศึกษานิเทศก์ปฏิบัติงานแบ่งเป็น 3 ภูมิภาคดังนี้

8.1 ภาคเหนือ เป็นเขตพื้นที่การศึกษาที่ศึกษานิเทศก์ปฏิบัติงานอยู่ ซึ่งภูมิภาค
เป็นภูเขาสูง มีความหนาแน่นของประชากรน้อย เงื่อนไขการพัฒนาทางเศรษฐกิจสังคมไม่สะดวก
การคมนาคมยากลำบาก ประกอบด้วย 8 แขวงเช่น หลวงน้ำทา ผงสาไล อุดมไซ หัวพัน เชียงขวาง
หลวงพระบาง บ่อแก้วและไชยบุรี

8.2 ภาคกลาง หมายถึงเขตพื้นที่การศึกษาที่ศึกษานิเทศก์ปฏิบัติงานอยู่ มีลักษณะ
ภูมิประเทศเป็นทุ่งราบ เป็นศูนย์กลางทางด้านเศรษฐกิจ – สังคมของประเทศ ประกอบด้วย 5 แขวง
เช่น แขวงเวียงจันทน์ นครหลวงเวียงจันทน์ บอลิคำไซ คำม่วน และสุวรรณเขต

8.3 ภาคใต้ หมายถึงเขตพื้นที่การศึกษาที่ศึกษานิเทศก์ปฏิบัติงานอยู่ มีลักษณะ
ภูมิประเทศเป็นที่ราบสูง มีเงื่อนไขสะดวกในการพัฒนาเศรษฐกิจสังคม ประกอบด้วย 4 แขวง
เช่น สารวัน เรงกอง อัดตะปือและจำปาสัก

9. สปป.ลาว หมายถึงประเทศสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ซึ่งนิยามพูด
และเขียน สปป.ลาว แทนชื่อเต็มของประเทศลาว

10. โรงเรียนมัธยมศึกษา หมายถึง สถานศึกษาที่จัดการศึกษาในระดับ มัธยมศึกษาปีที่ 1
ถึง มัธยมศึกษาปีที่ 7 เป็นโรงเรียนสังกัดห้องการศึกษาธิการและกีฬาอำเภอ หรือแผนกศึกษาธิการ
และกีฬาแขวงของสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ประกอบด้วย โรงเรียนมัธยมศึกษา
ตอนต้นจัดการศึกษาระดับ มัธยมศึกษาปีที่ 1 ถึง มัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย
จัดการศึกษาระดับ มัธยมศึกษาปีที่ 5 ถึง มัธยมศึกษาปีที่ 7 และโรงเรียนมัธยมศึกษาสมบูรณ์
จัดการศึกษาในระดับ มัธยมศึกษาปีที่ 1 ถึง มัธยมศึกษาปีที่ 7